

Evangeliumi hírnök SUSZEL menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Karácsony éjszakáján

BEKÖSZÖNTÉL szent karácsony éjjel,
angyalsereg zeng ma harsonát
s békét hirdet széles e világon
királynak s koldusnak egyaránt!

Ablakokból fényözön világol,
feledés ül a szívek felett,
nem virraszt sötét gond tépelődve,
az emlékezés is szendereg!

Irgalomból hazátlan koldusnak
szintén jut ma tán egy jobb falat
s dáridót csap a begyült vagyonból
sok szánandó, sok sötét alak!

A harang zug, de az égi szónak
hinni én még oh ma sem merek,
ámitás, csalóka fénynek látom,
amin örül ártatlan gyerek!

Nincs itt béke; csak a rémes hajsza
pillanatra épp hogy elpihent,
s addig tart, míg láthatatlan szárnyán
időzik az angyal idelent.

Vagy nem is más, csak szokás hatalma! —
Miszticizmus, álom . . . gyertyafény . . .
S valami szent borzadály ah mégis,
ugy megejt a templom küszöbén!

És a bűnös, a nagy kétkedőnek
remegve meghajlik térde im:
Óh uram! egy pillanatnyi enyhét!
Csituljanak szenvedéseim.

Küldd a béke angyalát hozzám is
láthatatlan égi szárnyakon;
ne ejtsem ki szent neved sóhajjal,
ne boruljon el a homlokom!

És, ha lelkemben újra feltámad
tán már holnap a tamaskodás,
irgalmad ne forduljon el tőlem,
hisz hatalmad oly nagy, oly csodás.

Küldd a béke angyalát hozzám is
s a csillag, mely házadnál megállt,
vezéreljen a sötét magányban,
Uram, Uram! Csak egy fénysugárt!

SÁNDOR Kálmán

KRISZTUS SZEGÉNNYÉ LETT ÉRTÜNK

ALAPIGE: "Mert tudjátok a mi Urunk
Jézus Krisztus jótéteményét, hogy ő ti
érettetek szegénnyé lett, mikor gazdag
volna, hogy ti az ő szegénységével meg-
gazdagodjátok." 2. Kór. 8:9.

Pál apostol az isteni titkok mélyé-
re birt hatolni. Ezért ismerte fel Jé-
zus Krisztus egyéniségét és Istennek
vele való célját. Ezért bir Jézusról tu-
catnyi változatban beszélni, írni,
mert Isten kegyelméből személyes
tapasztalatokat nyert, melyekről
meggyőződéses vallástételeket örö-
kitett meg számunkra. Nála egy so-
kat hangoztatott kijelentés volt az,
hogy minden amit Jézus tett(az ő
érette, ti értetek, mi érettünk, mint
bűnösökért tette. Ezt a három nyelv-
tani szóllamot, hogy "én", "ti", "mi"
ujból és újból ismétli, mintegy bizo-
nyítékaul annak, hogy Krisztus nem
önmagáért, hanem miérettünk hagy-
ta el a mennynek dicső trónusát, a
teljes és tökéletes boldogság honát.
Érettünk üresítette meg magát,
érettünk vette fel a szolgálai formát,
érettünk született, szenvedett, halt
meg, támadott fel, érettünk ment fel
az Atya jobbára és most is érettünk
esedezik ott, érettünk lett közben-
járó Isten és ember között.

**I. JÉZUSNAK A MENNYBEN MIN-
DENE MEGVOLT.** Hatalma, tisztes-
sége, méltósága kibeszélhetetlen
volt. Neki meghódolt a mennyei se-
reg és ő mindennel birt. Milton,
a vak költő az "Elveszett Paradi-
csom" c. művében leírja, hogy Isten
milyen méltósággal ajándékozta meg
az ő Fiát, Jézus Krisztust. A meny-
yei seregek mind meghódoltak előt-
te, kivéve Lucifert, aki fellázadt

Krisztus ellen s magának sereget
toborozva az égben háborút indított.
De Isten seregei legyőzték a lázadó-
kat s leszórták onnan őket. Negy-
ven nap és negyven éjjel hulltak a
lázadók a sötét világűrbe. Nemcsoda
hát, hogy oly sok gonosz, oly sok
rossz dolog van ezen a világon. De
akik meghódoltak Jézus előtt, azok
hűséggel, és odaadással tették azt.

Aztán az ő gazdagsága is kibe-
szélhetetlen. Mikor Pál Krisztust
ugy mutatja be, mint Istennek "ki-
beszélhetetlen ajándékát", amikor
azt mondja, hogy az a kegyelem,
mely ő benne e földre szállt, na-
gyobb mint a törvény, nagyobb mint
a világ bűne, nagyobb mint minden
más ezen a világon, akkor ő a Krisz-
tusban leledző gazdagságról beszél.
Viszont az is egy örök igazság, hogy
Aki az ő Fiát nekünk adta, Benne
"mindeneket nekünk adott." Ez a
"minden" magában foglalja az egész
világegyetemet s mivel az Atya min-
deneket a Fiának ajándékozott, aki
birja a Fiut, mindennel bir, mert
"Krisztus minden mindenkben."

**II. KRISZTUS NEM TARTOTT
MEG MAGÁNAK SEMMIT.** "Magát
megüresítvén szolgálai formát vett
magára," mondja az apostol. "Epp
olyanná lett mint mi." "Én olyan va-
gyok ti köztetek, mint aki szolgál."
Ezek az Igék világossá teszik a gon-
dolkozni szeretők előtt Istennek örök
terveit a megváltás nagy gondola-
tában. Mikor Jézus testben megszü-
letett, minden tekintetben másokra
szorult. A vendéglős szivességét vet-
te igénybe a szerény istállóban. Szü-
leinek kellett futniok vele Egyiptom-

KÜLDJÖN KARÁCSONYI AJÁNDÉKOT
! ÁRVÁINKNAK ÉS ÖREGJEINKNEK !

ba, hogy Héródes vérengző bosszújától megmeneküljön. Elhagyva a szolgáló angyalok táborát, tanítványait kérte fel, hogy legyenek segítő társai. A kis fiutól kölcsön vett kenyeret, halakat, a samariai nőtől kért vizet, az ismeretlentől felházát a husvéti bárány elfogyasztására. Mások házában pihent meg, kölcsön kért hajót, csónakot és nemes szivű nők gondoskodtak ruhájáról, palástjáról. József adott neki kölcsön temető helyet is.

Megkapó kijelentés volt az, amikor Jézus így szólt, "Az égi madaraknak van fészük, a rókáknak barlangjuk, melybe helyheztessek fiaikat, de az Ember Fiának nincs hová fejét lehajtani." Őh igen, Krisztus, aki mindenekkel birt, mindenekeket feladott, elhagyott, semmije nem volt, mindeneket nekünk adott, "Érettünk szegénnyé lett." S ez a világ mit adott neki cserébe? Üldözést, gunyt, szidalmat, bántalmazást, végül is tövis koronát, keresztet és kínos halált. Ezt a hármat a világ Krisztusnak készítette és adta. Ez a három az Övé volt. Ezt nem másnak, de egyedül Krisztusnak szánta a világ. Ez volt a jutalom.

III. KRISZTUS MINDENT MEGOSZTOTT VELÜNK. Igen, mindent amit a mennyből hozott magával. Isteni hatalmát, erejét, gazdagságát, áldását mind megosztá velünk. Az éhezőket jól tartotta, a szomjasokat életvizével itatta s a megfáradtakat, a megterhelteket magához hívogata és megnyugtatta őket. Betegjeinket meggyógyította, halottainkat feltámasztotta s a vakoknak szemvilágát megadta. A poklosokat megtisztította, a sántákat, bénákat épeké tette s az elveszteket megkereste. Isteni erejét, hatalmát javunkra használta fel mindenekben s végül életét a halálra adta, hogy a mi lelkünket az örök haláltól megmentse.

Ilyen ajándékok láttára, megismerésére mennyire eltöpreng az az ajándék, amit egy bűnös, halandó ember adhat Néki, még ha mindenét odaadná is. A mi részünkről visszafizetésről, jutalomról szó sem lehet, sőt alig merünk arra gondolni is. Nem tehetünk egyebet, mint Isten kegyelmi ajándékának ismerjünk el s mint

olyant fogadjuk el ezt a "kibeszéltetlen ajándékot."

IV. MELYIKÜNK LETT SZEGÉNYEBB Ő ÉRETTE? Ki volt közülünk gazdag és önként szegénységet vállalt, hogy Krisztus ügyét gazdagítsa? Pedig az Ő ígérete az, hogy ha valaki elhagyja Ő érette atyját, anyját, feleségét, gyermekeit, házait, szántóföldjeit Ő érette és az evangéliumért, már itt e földön is szegénnyé nyit kap érette s a következő időkben pedig örökéletet.

Imé egy csodálatos igazság: "Ha valaki akarja az ő életét, (idejét, vagyonát), megtartani, elveszti azt; s ha valaki Krisztusért ezeket elveszti, feláldozza, az megtalálja és megtartja azt. Ez bebizonyosodik sokszor a mindennapi életben is. Ismerem az óházában egy szegény román fiut, aki egy cséplés alkalmával elvesztette az egyik karját, amidőn a cséplőgép elkapta azt. Gondolja az olvasó, hogy ez a fiu volt a vesztes? Igen, annyiból, hogy elvesztette egyik karját. Azonban ő mégis nyertes volt, bővülködőbb életet talált, mert az uraság, melynek birtokán történt a szerencsétlenség, ezt a szegény fiut kiiskoláztatta, rövidesen körjegyző lett belőle, majd később megyei főispánnak lett kinevezve az idők multával. Ha nem vesztette volna el karját, talán egész életében csak egy szegény béres ember lett volna belőle, míg így magas hivatalba jutott.

Csak oly mértékben vagyunk és leszünk gazdagok, amily mértékben gazdagok vagyunk a jó cselekedetekben. "Ha valaki én utánam akar jönni, vegye fel az ő keresztjét, tagadja meg magát és úgy kövessen engem", mondja az Üdvözítő.

Krisztus nagysága abban áll, hogy Ő gazdag lévén, szegénnyé lett, hogy az Ő szegénységével sokakat gazdagítsa. Viszont a keresztyénység szempontjából ítélve a dolgot, a szegény is lehet gazdag, és sok gazdag, szegény. Valaki azt mondta egyszer, hogy a szegény és a gazdag között csak annyi a különbség, hogy az egyik szegény, mert nincs pénze s a másik szegény, mert sok a pénze.

V. JÉZUS A LELKI, AZAZ A MENNYEI KINCSEKET KERESTE

ÉS ERRE KÉRTE KÖVETŐIT IS. Amint ma nézi Atyjának jobbjáról e földön az embereket, Ő lát mindannyiunkat s így azt mondja egyeseknek: "Tudom a te szegénységedet, de gazdag vagy." Viszont lát olyanokat is, akikhez így szól: "Te ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam és semmi nélkül nem szűkölködöm: És nem tudod, hogy te egy nyomorult, nyavalyás, szegény, vak és mezítelen vagy. Adom néked tanácsul . . ." Jel. 3:17-18.

A lelki szegényekről azt mondta, hogy azok boldogok s viszont a gazdagot a pokolból szólaltatta meg s azt mondta, hogy így jár az, aki Istenben nem gazdag.

VI. JÉZUS ÉRETTÜNK SZEGÉNYNYÉ LETT. MIT TESZÜNK ÉRTE MI? Ő az örökélet drága kincsével ajándékozott meg minket s ennél nagyobb kincs nincs. Mivel gazdagítjuk mi az Isten országát? Hozzuk-e szivünk szeretetét A szolgálatkész lelkünket? Dolgozunk-e érte szívesen? Vagy mindenért fizetést akarunk? Van-e érette pár jószavunk, hűséges, buzgó vallástételünk? Ha anyagi javakkal is megáldott bennünket hű sáfárok vagyunk-e? Hogy fogunk majd tudni leszámolni, amikor nekünk is mondják: "Adj számot sáfár, mert nem lehetsz többé sáfár!"

"Mert tudjátok a mi Urunk Jézus Krisztus jótéteményét, hogy Ő ti érette szegénnyé lett, mikor gazdag volna, hogy ti az Ő szegénységével meggazdagodnátok."

—Balla György.

KÖZPONTI IFJAKNAK

MA MÁR minden ifju tudja, hogy november 25-én, a nagy hóvihár miatt, nem tudtuk megtartani clevelandi ünnepélyünket. December havában viszont, a karácsony, a szilveszter-est, az újévi ünnepek miatt nem tarthatjuk meg. Ezért a következő B. Y. F. RALLY és évi gyűlésünket JANUÁR 25-ÉN, Cleveland Shaker téri templomában fogjuk megtartani.

A helyi testvérek 6 órától könnyű vacsorát fognak felszolgálni a vendégeknek. 7 órától pedig a műsor veszi kezdetét.

Jöjjünk minden gyülekezetből mindnyájan, hogy az új-évet rekordtörő ünnepeléssel kezdjük meg.

—BIKACSÁN Walterné

Igazi karácsony

Irta: SZABÓ MIHÁLY

“DICSŐSÉG, dicsőség mennyben az Istennek,
Békesség, szeretet földön az embernek!”
Hangzik a magasból az angyali ének.
Érted-e, érzed-e, óh emberi lélek?
Itt van a nagy este . . . Édes szent homálya
Csendesen leborul az egész világra.
S hogy szétterülnek az alkonyati árnyak —
Az égi követek im a földre szállnak.

Nézd! A szent vendégek hozzád is betérnek.
Égi üzenetet hoztak most tenéked:
“Ember! tudod-e hogy mint kell ünnepelni?
Akarsz-e igazi karácsonyt szentelni?
Érted a nagy este csodás történetét?
Érzed a szívedben Isten szeretetét?
Ha nem, — borulj térdre és imában kérjed,
Hogy még e szent estén szüljön újjá téged.

Most, mikor egymásnak ajándékot adtok,
S minden földi jóval rakva asztalotok, —
Gondolsz-e a legfőbb égi adományra?
Az “örömhír” nincs-e szívedből kizárva?
Elfogadtad-e már Isten ajándékát,
Ki szabadítóul küldötte Szent Fiát?
Vagy még most is ott vagy a bün homá-
lyában
Gonosz szenvedélyek undok rabságában?

Ha a karácsonyfán fénylenek a gyertyák:
Érted-e jelképét, — titkos ragyogását?
Fény szimbólumának csillogó fátylából
Sugárzik-e feléd a gyertyák lángjából
Égi világosság, — mely feltűnt ez este.
S a sötét éjszakát e földről elűzte?
E fénynél látjuk a liljom tisztaságát
S az evangélium arany igazságát.

A Megtartó Krisztus ma született néked,
E szent estén földi országába lépett.
Első tisztelői a hiv pásztorsereg
Lábainál térdel — ajkuk imát rebeg.
Akarod te is a Királyt üdvözölni?
Te is sietsz velük Jézust felkeresni?
Mi őket eltölté, — érzessz-e szent vágyat
Sietve ölelni azt a kicsiny jászlat?

Az Isten szeretet, szerelmének árja
Ezen a nagy estén ömlött e világra.
Szent Fiában kínál békét, szeretetet,
Üdvöt, boldogságot és örök életet.
De mit használ néked Jézus születése,
Ha “te” nem jutottál ujjászületésre!
Ha meg nem térsz, s Neki nem adod át
szíved,
— Hamis, értéktelen karácsonyünneped.

Az angyal elhallgat . . . Im az esti árnyak
Csendben elterülnek, mint fekete fátylak,
Most a karácsonyfán gyujtsd meg a
gyertyákat
Az ünnepi fényben nyisd fel bibliádat.
Zengjen örömeinek és adjak hálát
Igaz szeretettel öleljétek egymást.
Ne legyen most senki elhagyatva, éhen . . .
Karácsonyi csillag ragyog fent az égen.

Heródes hiába dühöng

Máté 2:16-23

ELGONDOLKOZOM a bethlehemi
vérengzés látványán. Egész város
népét borítja gyászba a kegyetlen
király gyermekgyilkos rendelete. És
Isten nem lép közbe, hanem engedi,
hogy dühöngjön a vérszomjas zsar-
noki szeszély és eláradjon nyomában
a siralom. Érthetetlenek néha az Ő
utjai! De azt látom, hogy a gonosz-
ság művének mégis Ő szabja meg
határát. A kicsiny Jézust nem éri el
Heródes fegyvere! (16-18.)

Eltűnődöm az Egyiptomból haza-
térő szent család képén. Véget ért
az idegenben való bujdosás ideje.
Megváltozott a helyzet. Aki a Gyer-
mek életére tört, a hatalmas ellen-
ség, nincs már többé. Halandó ember
volt csak ő is és meg voltak szám-
lálva napjai. Jézus pedig túlélte őt
és ugyanugy túlélte és a jövőben is
mindig tul fogja élni minden ellen-
ségét. Az Ő igazsága és ügye mindig
várhat! (19-21.)

És rajta felejttem tekintetemet a
názáreti otthonon. Csendes kis világ-
ban az idő rendjén ott növekszik fel
gyermekségéből férfiusága éveibe az
Embernek Fia, a Megváltó. A nagy
világ mit sem tud róla, észre sem
veszi. Titkon, mint valami minden
véstől védett szigeten, készítgeti elő
Öbenne Isten az új világot. Mégis
az lesz meg, amit Ő akar, ha még
annyi ellenség fenekedik is ellene!
(22-23.)

Dr. VICTOR János

ÉRTESÍTÉS

SZIVES tudomására hozzuk kon-
venciónk területén lévő gyülekeze-
teinknek, hogy a legnagyobb sajná-
latunkra az Uj Énekeskönyvet ka-
rácsonyra nem vagyunk képesek ki-
adni, mint azt a Konvenció elhatá-
rozta. Vagy 50 ének engedélyével
még nem rendelkezünk. Az alku
azoknak tulajdonosaival folyik, de
ha most azonnal megkapnók is, a mű
nem jelenhetne meg karácsonyra.
Mig az engedélyek mind nincsenek
a kezünkben, addig a könyvet nem
lehet kinyomtatni. — A további fej-
leményekről fogjuk a testvériséget
állandóan informálni. — Szakbizott-
ság nevében: KINDA Sándor

Hol kap helyet?

MIKOR AZ UR JÉZUS e földre leszállott,
Megfedni s megváltani e bűnös világot,
Is'ennek angyala előbb széjjel nézett,
Nézte hol találna megfelelő helyet.

Betért elsőben is a királyi várba,
De rögtön visszatért, csalódva, bánkódva.
Ott volt gög, kéjjelgés, minden bűn
halmozva
Ide nem térhet be az Isten szent Fia.

Tovább ment. Betért a főpap hajlékába,
Vélte méltó hely lesz szolgálja házába . . .
De itten is éppen oly nagy a csalódás,
Szeretet nélküli külső képmutatás.

Nagyképüsködés volt, mit az angyal látott,
El innen, el, látni egy tisztább világot.
De hol található azon jámbor lélek,
Ki méltó szállást ad, az ég küldöttjének?
Ment farizeushoz, gazdaghoz, szegényhez,
De nem talált helyet az üdv Mesterének.

Végre Bethlehemben, egy kis istállóban,
Megpihent. Ott csend volt, nem élt bűn
valóban,
Egy pár jámbor állat jámboran kérődzött,
Itt jó: itt nem üzik el az Üdvözítőt.

Ide vezette be az áldott szüz anyát,
Hintett le alája illatozó szénát.
Azután elrepült a világűrön át,
Örömmel hirdette mindenütt e csodát.

Ime megszületett a Zsidók királya,
Jámbor barmok között egy kis istállóba'
Mivel nincs szeretet, jóság a szívekben
Kénytelen születni egy jászolbölcsőben.

Többen gondolhatják, kik versem olvassák:
Milyen szeretetlen volt a régi világ! . . .
Hei, ha most születne, találna sok helyet,
Nálam is van hely és van igaz szeretet.

Álljunk meg egy percre(mielőtt folytat-
nánk
Nézzük figyelmesen szívünk zegét-zugát.
Nem él-e még itt-ott a bűn csunya férge?
Nos, ha él, . . . élhet-e a nagy király
benne?

Ugye nem? . . . Tehát kérd ez Ur
segedelmét,
Segitse kiölni a bűn minden férjét.
Szívlakásod legyen, féregmentes, tiszta,
Ugy bevonul hozzád a lelkek királya.

Az'án bírod már itt e földön a mennyet
Amit csak érezni, leírni nem lehet.
Óh Urunk, add nekünk mind e boldogságot,
Birjunk Téged s veled a szép menny-
országot. K. L.

KARÁCSONY

SZEGÉNYSEG, nyomor, ma glóriába von
egy kis istálló ácsolt jászola
és büszkén felemelheti fejét
az is, aki még nem ünnepelt soha

KÜLDJÖN KARÁCSONYI AJÁNDÉKOT
AZ ÁRVÁKNAK ÉS AGGOKNAK!

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. Akron 4., O.

Felelős szerkesztő—Editor in Chief
Rev. BALLA György
225 E. 80 St. — New York 28., N. Y.

Társszerkesztő — Assistant Editor:
Rev. PETRE Gábor
3508 Chatham Ave., Cleveland 13., O.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$2.50 per year

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:
REV. EMIL BRETZ
2844 E. 130th St. — Cleveland 20., O.

A SZERKESZTŐ ROVATA

JÉZUS SZÜLETÉSE. — Karácsony ünnepeivel a jóságos Isten kegyelméből újból Jézus Krisztus születés napját ünnepli a keresztény világ. A másik oldalon pedig a hitlenség, istentelenség bosszankodik azon, hogy teljesen tehetetlen azzal a lelkiállással szemben, mely ezen a földön Jézus születésével vette kezdetét. Már minden kigondolt eszközt kipróbáltak ellene s minél jobban támadták, annál inkább terjedt Kr'ztus eszméje és szaporodott követőinek száma. Ma már csak úgy szégyenletesen visszavonulva, részben ezen áldásos mozgalomhoz csatlakozva találjuk őket. Nem merik Jézus nagyságát nyíltan tagadni, csak szívtelen kritikát gyakorolnak felette s ezt elkezdik az ő születésénél.

Tizenkilenc és fél századon keresztül sem tudja megérteni Jézus természet feletti születését. Azt amit a jóságos Isten mindenható bölcsessége által több mint 4,000 éven keresztül készített elő és jelentett ki, e nyomorult bűnös ember az ő limitált emberi bölcsességével azonnal megakarja érteni, felfogni és megmagyarázni eme isteni csodát és leplezett titkot.

A hitetlen kritikusok két fontos kérdésre keresik még mindig a feleletet: 1. Valóságos ember volt-e Jézus? — Midőn látják élettörténetében, hogy soha ember úgy nem beszélt és nem cselekedett mint Jézus. Senki nem tudta még életét olyan szentül megtartani a bűn befolyásától,

mint ő. — Ekkor felteszik a másik logikus kérdést: 2. Valóságos Isten volt-e ő? — Ha a kérdésre lelkünk mélyéből a felelet igennel hangzik, akkor nem értik meg életmódját, magatartását ellenségeivel, gyalázatos halálával szemben.

A hívő keresztyének készséggel sietnek a hitetlen kritikusok segítségére s élő bizonyítékokkal állítják ezt: Jézus valóságos ISTEN-EMBER! — Ha ezeknek nem hisznek, higgyenek a Prófétáknak, a Pásztoroknak, a Keleti Bölcséknek, Simeonnak, Anna próféta asszonynak, Keresztelő (Baptista) Jánosnak és magának a teremő Istennek. Jézus Krisztus tökéletes ember volt, magát teljesen alávetette a természet törvényének. Egy csudálatos minta ember, ki nem engedte magához közel a bűnös kívánságokat. Megkísértetett mint ember, de a kísértőt minden esetben diadalmasan legyőzte. — Egy tökéletes Isten volt. Ki előtt nem volt lehetetlenség.

A hitetlen bibliai kritikusok majdnem 2,000 év óta támadnak egyetlen isteni igazságot s azt sem képesek megdönteni. Ez Máté evangélium 1:18-ik versében van, mely a következő: "Mikor az ő anyja, Mária eljegyeztetett volna Józsefnek, minkeleltőtte haza vinné, találatot viselősnek a Szent Lélektől." Ha sikerülne nékiek elhitetni e világgal, hogy Jézus természetes uton született, a keresztyénség arculata másként nézne ki. Isten nem lenne az a szerető édes Atya: "Ki úgy szeretete ezt a világot, hogy az ő egyetlen egyszülött Fiát adta, hogy minden valaki hiszen ő benne el ne vesszen, hanem örök életet vegyen." — Az istentisztelet csak üres forma lenne. Nem volna szükség akkor templomra, prédikátorra, lelkiközösségre, stb., stb. — De mivel nem tudták ezt az egyet sem megdönteni, az minket lelkesít, hogy még áldozatkészebb és hűségesebb bizonyosságtétőiv legyünk Jézus Krisztusnak.

JÉZUS MEGTISZTELTETÉSE. — Midőn egy skót prédikátor prédikált Jézus szeplőtlen fogantatásáról, a többek között ezt a kijelentést tette: "Olyan nagy megtiszteltetésben mint Jézus születésekor részesült, még senki emberfia ezen a földön nem részesült." A hallgatóság között némelyek azt gondolták a prédikátor elszámította biztosan magát, mert az istállóban lévő jászol és a környezet nem nagy tiszteletet tett neki. A jámbor pásztorok tisztelgése is igen egyszerű volt. Igaz a Napkeleti Bölcsék hoztak neki ajándékot; aranyat, tömjént és mirhát, de ez nem nagy értéket képviselt, sem az ő tisztelgésük nem volt valami rendkívüli. — Ezek mellett földi királyoknak tisztelet adása sokszorosan felülmúlja a Jézusét. — Például mikor az egyik egyiptomi trónörökös született, az ő csecsemő ruhája amerikai pénzben több mint \$15,000 volt.

Később a skót prédikátor így magyarázta: — "Még egyetlen csecsemőnek tisz-

teletére sem jöttek le a mennyei angyalok, sem kórusban nem énekeltek. Senki más születésénél az angyalok nem hirdették Istennek irgalmát, békecséges indulatát úgy, mint a Jézusnál."

Jézus eddig nagyon sokszor megszületett az emberek szívében. Csak azért történik évről-évre az a nagy ünneplés, tiszteletadás világszerte. A népek Jézus tiszteletére évenként sok milliót költenek el. Az idők multával egyáltalán nem csökken, sőt mindig nagyobb arányokat ölt. Ez is fényes bizonyítéka isteni eredetének.

NAPKELET. — Még az első világháború után történt, mikor egy 8 egyénből álló hadifogoly csoport Oroszországból megszökött és elindult haza Magyarország felé. Csak úgy bujkálva s leginkább éjjel gyalogoltak egy fogoly társuk vezetésével, ki állítólag tudta az utat. Azonban mégis utat tévesztettek az egyik éjjel és bizonytalanság, félelem vett erőt rajtuk. Rettenetes volt azon éjjel. Azt hitték soha sem fog megvirradni. Valami orosz falu határában a bokrok között rejtőztek el virradatig. Próbáltak aludni, de nem jött semmi álom a szemükre, mert körülöttük ellenség volt minden felé. A kinos hosszú éjjel után elérkezett a napkelet. Egy sem felejtette el soha az áldott napnak bíbor vörös sugarait, mely bizalmat, bátorságot öntött a szökevények szívébe és biztos irányt adott a meneküléshez.

Ez csupán egy halvány képe azon bizonytalan és millió veszélyekkel körülvett helyzetnek, mely Jézus születésekor uralkodott az emberek lelki világában. Valóságos káosz (zürzavar) nyugtalanította a nép lelkét. A samariai növel sokan sóhajtottak fel; "Tudom, eljön a Messiás, aki mindenekre megtanít!"

Már 400 év óta nem volt prófécia Izráelben. Nem tudta a nép megérteni, miért hallgat Isten anyyira? — Vajjon, ha ismét megszólal, mit fog mondani? — Nem-e pusztulás lesz a nép hűtlenségének a következménye? — Mindent gondoltak halálfélelmeik között, csak jót nem.

Majd elérkezett a hosszú sötét éjszaka után a napkelte Jézus Krisztus földre jövetelével az első karácsony napján. Ez a nap a bűn, Sátán foglyai részére a szabadság nagy napja volt. Eljött Istennek csodálatos világossága, Ki meg akar világosítani minden e világra született embert.

Megvirradt s azért nincs oka többé senkinek a bűnben mélyenaludni. Isten hűségének szolgálja Pál apostol által a világ fülébe kiált: "Kelj fel te ki aluszol, kelj fel a halálból és megvilágosodik néked Krisztus!"

**MUNKATÁRSAINKNAK,
LAPUNK ELŐFIZETŐINEK,
OLVASÓINAK,
kellemes karácsonyi ünnepeket kívánnak
A SZERKESZTŐK.**

BÉKEIGÉRETEK

VALAHÁNYSZOR karácsonyt ünneplünk, olyan kellemesen hangzik fülünkbe a sok ének mellett az az ígéret, melyet valamikor a bethlehemi mezőkön, az angyal a pásztorok tudtára adott.

“Ne féljete! Ime, hirdetek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz. Mert született néktek Megtartó, ki az Ur Krisztus, a Dávid városában.”

Ugyanekkor a mennyei seregek “Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek és e földön békesség és az emberekhez jóakarát!” — legnagyobb dicsőítést küldték az ég felé. Ebben a kinyilvánított üzenetben az volt a lényeg, hogy az Istenel perben levő ember számára Megtartó született. A testet öltött Isten Báránya vette el a bűnös ember itéletét. Magára vállalta és meghalt értük és ebből minden kétséget kizáróan elfogadhatjuk, hogy valóban “békesség és jóakarát” volt az emberiséghez. Az ő egyszülött Fia lett az “Újszövetség” a mi javunkra. Jézus Krisztus kiontott vére egyszersmindenkorra megpecsételte a bűnös ember és az igazságos teremő Isten közti “szövetséget.” Ez a szövetség több volt, mint a régi, melyet Mózesel, Ábráhámmal vagy Noéval kötött az Ur. Mert az isteni Bárány a törvénykedő zsidó népek között, az akkoriban római uralom alatt levő Zsidóország lakosai és megszálló erői előtt életét adta bizonyosságul arra, hogy Ő előbb szeretett minket.

A születés helyét és idejét az Ur prófétái megjósolták. Mindenki által látható, hatalmas csillag a bethlehemi jászol-bölcsőhöz irányította a tiszteletet nyilvánítani akaró királyokat és egyszerű pásztorokat. Ugyanakkor a mennyei angyalok seregei földre szálltak, hogy az emberek előtt az Atyát dicsőítsék. Ehhez hozzáadjuk azt a csodálatos üzenetet, mely örömteli volt és “békességet és jóakaratot” adott az embernek. Kell-e ennél nagyobb pl. a mai emberiségnek?

Most, amikor újra csendes téli havas karácsonyt óhajtunk ünnepelni és annyira vágyakozunk a kised Jézust beklünkre ölelni, vajjon milyen békesség és jóakarát próbálja nekünk azokat ígérni, amik annak idején ott, a bethlehemi mezőkön elhangzottak. Mert hisz az égi szavakat ma már sokféle váltotta fel. Ma, ilyen békéthírdető üzenetet hallunk: “Ha békét akarsz, készülj a háborura.” Az a nemzet fogja a világbékét kezében tartani, amelyik

hamarébb birtokba veszi a holdat.” Államfők békét ígérgetnek, de ugyanakkor emberek millióit küldik át a másvilágra. És minden harc, öldöklés a béke jegyében történik.

Annyi jóakarát nyilvánul meg az emberiség irányában, hogy majdnem fele éhenhal, pusztul, nyomorog, házatlan és üldözött. Most is halljuk, hogy karácsonyra béke lesz; elnémulnak a fegyverek és fiaink újra a család kedves környezetében ünnepelhetik a Messiás születésnapját. Még az atomenergia is békét ígér. Az idén is kitüntették a Nobel díjjal azt az egyént, aki a béke érdekében legtöbbet tett.

És ime, itt vagyunk mi, azok az emberek, akik két háborút átélünk már és talán a harmadikba is bele kerülünk. Annyira vágyakozunk a valódi “békesség és jóakarát” után. Azonban egy nagy hibája van a mai emberiségnek, még pedig az, hogy jobban hiszünk az újságokból jólismert földi hatalmasságoknak, pénznek, vagyonnak, einsteini képletnek, anyagnak, titkos fegyvereknek és ki tudná megmondani, mifajta balhiedelmeknek, mint Jézusnak! — Nekünk minden és mindenki jó, csak ígérjen valamit. De az, Aki életét értünk áldozta, az örök szeretet, a lemondás, az erőszaknélküli, a lelket testet gyógyító, halottat feltámasztó Jézus Krisztus, nem kell. Ha mégis ünneplünk és azokat a napokat amelyek a megtért bűnösnek “sorsot döntött” el, arra ünnepet szentelünk s még akkor is úgy vagyunk, hogy nem a lényegért magáért, hanem önmagunk becsapásáért úgy teszünk . . . ahogyan illik. Mert sokszor halljuk ám, Krisztus születése, halála, feltámadása napján is, hogy “az régen volt, talán igaz sem volt.”

Azt a könyvet, amelyben mindezek meg vannak írva, “azt is csak emberek írták.” Ez a csunya kettősség, ami a jelenkori, de békét és jóakaratot valóban áhító emberiséget jellemzi, azt jelenti, hogy felületel, azaz: mesét szerető, superman és Tarzan históriáknak kedvelő. — Az emberi elképzelések ferdeségében — jobban “élvet” talál, mint abban, Aki e napon érte megszületett. Ezért aztán ne csodálkozzon senki, ha nincs “békesség és az emberekhez jóakarát.”

De hát mégis, hol van Jézus Krisztus és — kinek a számára született meg?

Vannak olyan bűnös és gyarló emberek, akiknek a szívébe beköltözött és egy újjászületett étellel tesznek erről bizonyosságot. Azelőtt, amíg Jézus Krisztus meg nem született szá-

mukra, káromkodók, iszákosak paráznák, kártyások, e világadta mindenfajta élvezetnek, fenéig üritő egyenlei voltak. És azután félrevonult, csendes, békés s imádkozó népekké váltak, mert örömeiket nemcsak az ünneplések idején, hanem a közönséges munkanapokon is, Jézus Krisztusban lelik. Ezeket szokták “bolondoknak, szenteskedőknek, szektásoknak” és egyéb gunyoros jelzőkkel nevezni.

És végül, akárhogy is volt vagy van, tudjuk, hogy az Ur nem a százmilliókért tartja fenn ezt a világot, hanem azokért a kevésszámú megtért lelkekért, akik Őt követik. Ez így volt régen is és így lesz ezután is mindaddig, amíg az Ur akarja.

E feltalálós korban, az ember a csillagokra akar menni és onnan békét diktálni. A szférák zenéjét lemezre veszi és tudósnak nevezi önmagát. De oda igen kevesen jutnak, akik, hatalmuknál fogva, békéről, jóakaratról beszélnek, hogy vérüket adnák ezen célokért, mert ők mindig a másokét szeretik vásárra vinni, hogy a sajátjuk megmaradjon. Ha igazán szeretik az emberiséget, feszítsék önmagukat keresztre és mi minden további nélkül elhisszük, hogy van bennük “békesség és jóakarát,” mert akkor a milliók maradnak életben.

Mi, akik békesség és jóakarát után áhítunk, figyelmes szemmel kísérjük a világ eseményeit, valamint a békességre törekvő szándékokat. Egyetlen egyben sem találjuk azt, mely Jézus Krisztusét megdöntné, avagy Nála többet adna, avagy jobban csinálná, mert “az ember véges lény s a Végtelennel nem mérkőzhet.” És jobb is volna, ha felhagyna vele.

Tisztítsuk meg szívünket, lelkünket e világ minden ígérétéől és bűnös szándékaitól, hogy abba a . . . ‘nagyakarított’ szobáskánkba költözzön be az isteni újszülött, Aki “Megtartónak” született Dávid városában, a kicsi bethlehemi jászolban. Ezt a jóakaratot és békességet fogadjuk el s nem lesz többé csatározás, mert az öröm felváltja a hiábavaló harcot. Ezért nem szabad félünk — az égi angyalok karától sem, ellenben lépünk arra az utra, melyet az az egy csillag megvilágít és ez az ő bölcsőjéhez vezet, az örök Ártatlansághoz, ahol még bármelyikünk tiszteletét teheti és imádhhatja Őt!

Némethy László

MISSIONI KÉPVISELŐ évi jelentésének befejező részét, — helyszüke miatt, — az első januári kiadásunkban közöljük.

GUIDING LIGHT for our younger Women

A paper read by Mrs. Emil BALLA of Welland, Canada at the Hungarian Baptist Convention, Cleveland, Ohio.

UPON FIRST hearing the title of the topic "Guiding Light for our younger women", the Bible verse found in Psalms 27:1 came immediately to my mind.

"The Lord is my Light and my Salvation, whom shall I fear?

The Lord is the Strength of my life; of whom shall I be afraid?"

This verse reveals so much in such simple language-true, it may be applicable to all ages, both men and women, but I think of it as a special challenge to young women, who, if they but will permit God to guide them, will be strengthened for a long and fruitful Christian life, and will more greatly feel and understand the guiding power of a loving God.

Since this evening is devoted wholly to the women of the Convention, I think it quite fitting to mention the first woman God created, EVE. More often than not, we hear sermons about her and are constantly reminded that a "woman" was the first sinner. But I do not aim to justify her action, what I do aim to point out is that from the very beginning we find a definite place accorded to women, and at the Creation, God said: "It is not good that man should be alone; I will make an helpmeet for him." The term "help-meet" at once implies partnership rather than slavery or service.

Just as a woman is a help-meet to her husband so is she necessary to her church. No church can function properly without its women, not only for their efforts in helping to pay the coal or oil bills, or cooking delicious church suppers, but for their words of encouragement and advice (unsuspected of course) to their husbands who carry on their given tasks in church.

If we young women are to accept the Lord as our Light and our Salvation, we need to live with a purpose. We are called according to His pur-

pose. Everywhere women are needed to carry out His plan. It matters not where we are-in the office, store or home; in the busy city or in the quietness of rural surroundings. The thing that really matters is what we are. It is our loving duty to our Creator to show to others that "Christ liveth in me." We may ask ourselves — "am I living up to the very best of my abilities? Is He counting on me to win that little child in Sunday School or would He have me fill that certain office in the Woman's Missionary Society? Am I concerned with helping the new woman in the church find her place of service?" Our churches are full of hidden and unused talents. Perhaps through our efforts we may help discover these talents and develop them for use in His service. God calls us to a powerful living! Just as a light bulb is of no use until it is connected with the current, so our lives are dark and useless until we are in contact with the living Spirit of God.

It might be well to take heed of the very significant part women took in the history of the Early Church. They were present at the first meeting of the disciples after our Lord's ascension-women also were quick to receive the Gospel News and were among the first converts of the Apostle's preaching. In Acts 5:15 we read:

"Multitudes of both men and women" were added to the Lord. These Christian women were in no way weak in their faith and purposeful living, for we learn that they were steadfast under Saul's persecution at Jerusalem, during which he entered "every house and haling men and women committed them to prison." (Acts 8:3).

Later on, a woman was Paul's first convert in Europe. After he had been led by the Holy Spirit into Macedonia, Lydia was the first to hear him at Philippi; and we should note that her name is specifically mentioned, whilst that of the jailor, who was converted under considerably more dramatic circumstances is omitted. (Acts 16). Then there was Dor-

cas, whose name has entered into history as synonymous with a high standard of charity and benevolence. She was full of good works and alms deeds, being especially charitable to the sick and poor, whom she was diligent in visiting and relieving. Upon her death all her neighbours held up her name to praise, bringing forth practical evidence of her good works; and so much was Peter impressed with her Christian character and example that he prayed she might be raised up again, which prayer God answered. (Acts 9).

We could go on to mention many more names of women who did works of mercy as well as help spread the Gospel, i. e. Priscilla and Phebe, but names are not important, the important thing to remember is that it is obvious that these women could not have done what they did if they had not been led by a **Guiding Light**. And what was their Guiding Light? We need only to refer back to our text. — "The Lord is my Light and my Salvation, The Lord is the Strength of my life." This guiding light is just as bright today for we young women as it was in those early days, it will also guide us through a purposeful life.

A purposeful life is a life filled with love and giving. God so loved that he gave. — Do we so love that we are willing that our time, talents and material possessions shall be used for others? There is no other way for the Christian if he would follow Christ. Jesus's ministry of love included healing the sick in body and mind; caring for little children; pointing out the evils of his day, counselling with those who sought Him out; being a friend to men and women of all races and stations in life; teaching the "Kingdom of God" and that being a child of God meant serving "in the spirit of love."

Women in the church who have consecrated purposes and love for Christ are a contributing element to the life of the Christian Church, and any church which fails to utilize this element within its own ranks does not realize what a great force

it is neglecting to use. A force which has been used in the past mightily in the service of God and may still be used today in the same manner and for the same purposes namely to bring honour and glory to God and salvation to man.

While it is true that men hold the most responsible positions in the church, i. e. ministers, deacons, etc., the fact remains that women fill more numerous, smaller positions. Almost all churches have more women members in their choirs, more women Sunday School teachers, week-day group leaders, Daily Vacation Bible School teachers and more members in their women societies. It is very possible that there would be many more of the younger women in these groups if the time for meetings would be held other than in the afternoon. Today 29% of all women in the United States are gainfully employed, obviously they cannot attend afternoon meetings. Why not arrange such a time when they can attend? Or why not divide the groups in such a way that all the women of the church may attend one meeting at least. A business and professional Women's Club may be organized to which meeting employed women could belong. Since most of the Missionary Societies meet on an afternoon, why not organize a Younger Women's Missionary Circle which would meet in the evening? To this group may belong the young women who are employed and those women with younger children who find it difficult to get a baby sitter most of the time. Surely one night a month daddy wouldn't mind playing the role of baby sitter!

I am sure that it would prove beneficial to all churches to have their women plan their meetings at such times so as to keep from conflicting with necessary, daily duties.

Not only should the time element be considered in planning meetings, but ages ought to be considered also. With due respect to our older and more wiser women, it sometimes would be a healthier situation to have the younger women divided from the older. There is a need for

greater understanding and cooperation of the different age groups. The young women should and must respect the wisdom of the older women, on the other hand, the older women should admit that the young women have something to contribute to the life of the church as a whole, and that times are changing and it is necessary to use different methods in our church work but still have the same purpose and goal in mind.

However, regardless of the program and the ages of the group, we must remember to refrain from dimming the Light which is in us and others, and show forth the Light by accepting the call to "Christian-womanhood." By permitting this Light to shine in our country a realm where He is honoured. And above all, show forth God's Spirit with courage, loyalty and love in every part of our daily life.

DIAKÓNUSOK ÉS PRÉDIKÁTOROK KONFERENCIÁJA

NOVEMBER 11-én volt megtartva a keleti diakónusok és prédikátorok konferenciája a New York-i testvériség szép kápolnájában. Szép számmal jelentek meg a környéki gyülekezetek képviselői és több fontos ügyet tárgyaltak meg, melyek gyülekezeti életünket közelebből érintik. Részemről ez volt az első alkalom, hogy részt vehettem azon s megtiszteltetésnek tekintettem, hogy mint házigazda fogadhattam ezen szűkebbkörű konferenciát. Jól esett látni azt a testvéri megértést, tiszteletet, együttműködést és szeretetet, amit a diakónusok és prédikátorok egymással szemben tanusítottak. Jól esett látni azt a kitartó, megalkudni nemakaró munkakedvet, amely jellemezte a küldötteket. Vannak problémák, nehézségek mindenütt, de Isten népe kitartóan dolgozik s építi az Isten országát az adott körülmények és lehetőségekhez képest.

Örömmel láttuk a bel- és külmiszió ügyének kristályosodását, mely jó reménységre jogosít. Reményünk az, hogy már a jövő évi konvención már életképebb, rendezettebb ala-

pon kezelhetjük majd ezt az ügyet is. Több gyülekezetből kedvező jelentések jönnek, melyek jó reményre jogosítanak. Azon felül haladás észlelhető más irányban is. A bridgeporti gyülekezet elfogadta a Budget rendszert s azóta örömmel tapasztalják, hogy az adakozás megnövekedett, stöbbit tehetnek az Urért a saját gyülekezetük és mások megsegítésén is.

Szinte hihetetlenül hangzott füleinknek, amikor az egyik diakónus tv. őszintén beszélve ezeket mondotta: "Mi gyári munkások vagyunk és nekünk jól esik, ha javítást, fizetés emelést kapunk. Ez évben magam is kétszer kaptam javítást, de sajnálattal kell leszögezmem azt a tényt, hogy a mi prédikátorunk még egyszer sem kapott javítást ez évben. Testvérek, ez nem igazságos dolog részünkről." Örömmel hallgattuk azon vallástételt is, amikor ezt hallgattuk:

"Ha szombaton hazajövök a pedával, kiveszem a boritékból a tizedet s vasárnapra készen áll, hogy az Ur oltárára helyezzem azt. Ilyenkor örvendek, hogy dolgozhatok, hogy az Urért áldozhatok."

Ugyancsak a bridgeporti gyülekezet jelentette azt, hogy az ottani ifjú nők külmisziói mozgalma sikeresen halad előre. Egy férfi tv. pedig megunt a sok beszédet arról, hogy új padló kellene a templom alsó termébe s így egyszerűen azt mondta, hogy "hivjanak ki 4-5 vállalkozót, kérjenek árajánlatot tőlük, csináltassák meg s a számlát küldjék el nekem . . . s most már van új padlónk."

Több jó ajánlatok is elhangzottak gyülekezeti életünk nivójának magasabbra emelése érdekében, valamint a jövő évi konferenciára, még tüzetesebb programot vettek tervbe, melyek keresztülvitelére Urunk áldását és segítségét kértük.

A helybeli Nőiegyet tagjai könnyű vacsorát szolgáltak fel teljesen díjmentesen. Viszont a résztvevők ezt így nem akarták elfogadni, hanem körülvitték a tányért s a bejött összeget kedves nőink jótékony célra fordították. Urunk áldását kérjük minden törekvésükre!

—Balla György.

FELHIVÁS!

SZERETETTEL felhívjuk Prédikátor testvéreinket, valamint más gyülekezetvezető egyént, hogy ha még nem írták volna meg a körükben lévő árvák nevét és címét, úgy azonnal küldjék be azokat az árvák pénztárosához, Rev. Frank Vér, 818 N. Broadway, Dayton, Ohio címre, hogy az árvák részére kiküldhessük a szokásos karácsonyi ajándékokat.

Mindenki részére Boldog Karácsonyt és Áldásteli Újévet kíván,

—Vér Ferenc és neje.

Karácsonyi gondolatok

A KARÁCSONYI zürzavarban Krisztust könnyen ellehet veszíteni. Csillogó diszletek az utcákon s az üzletekben, a sokféle ajándékok vendégségek, lakmározások könnyen elhomályosíthatják a Karácsony igazi jelentőségét. Mert Isten nem fuj trombitákat, sem harsonákat, nem csönget, nem harangozik, nem osztogat ékszereket, sem koronás palástokat. Ha feltűnő mutatóványok, külsőségekben lett volna a válasz, úgy Bethlehemre nem lett volna szükség. Rómának abból volt éppen elég. Csak Krisztus jelenthet igazi Karácsonyt. A Karácsony szíve Immánuel, mely annyit jelent, hogy "Mi velünk van az Isten." Velünk van, hogy fájdalomainkat enyhítse, gyöngeségünket erősítse, elestünkben felemeljen, s életünknek összebomlott fonálát kibontsa s abból a szépség tapesztráját szője meg és ékes rendet teremtsen a zürzavarból.

—The Advocate.

AZ ÖNZÉS, gyűlölködés, irigység, fősვნყség, kapzsiság daccára is, állandóan szükségünk van arra, hogy tudomásul vegyük ezt a valóságot, hogy ha nem volna Karácsony évről-évre, úgy a világ jelenlegi állapota még sokkal rosszabb volna. — Nem szabad megengednünk magunknak azt, hogy az emberek gonoszsága kiölje, lelkünkől kitörölje a Karácsonyi énekeknek s az örömhírnek jelentőségét. Örvendjünk afelett, hogy a világon van egyéb valami is, mint durva erőszak és kegyetlenség. A szeretet erősebb vala-

mi, mint a gyűlölet. Az igazságért való küzdelem még nem ért véget. A jelenkor eseményei nem változtatnak semmit Isten örök céljain. Békesség és jóakarát, kegyelem és irgalom, megbocsájtás, jóvátétel — mely a Karácsony igazi jelentőségét képviseli — alátámasztja az életet s az isteni örök igazságok rendületlenül állnak.

—Te Messenger.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

BRIDGEPORT, CONN.

The newly organized "Mission Guild" of the First Hungarian Baptist Church of Bridgeport held its first annual Harvest Program on October 27.

The celebration of Harvest is a very old custom and a very good one. Thus we thought we would try to bring the Harvest spirit in by decoration as well as by devotion. The lower auditorium was gloriously covered with branches of all sorts of autumnized trees. (Even poison ivy branches).

In several areas there were piles of corn stalks with various vegetables piled beneath. The ever present scare crow found in fields was also present at our program. In fact, he served as a very good welcomer in the foyer, so that everyone opened the door with a smile after viewing our friend, the scarecrow.

As all good Baptist programs do, our program had a very appropriate devotional depicting the various Harvest Celebrations in Bible History as well as National History. We were favored with a Harvest Hymn sung in duet by two of our able members.

The feature of the evening was two films. One, "Into all the World", a good missionary film, and the other, "Speak No Evil", a very timely and appropriate film for everyone. We are grateful to the Connecticut Baptist Convention for the use of the projector, and to our operator for the evening, Mr. Steven George, husband of one of our guild members.

During the program, we had the privilege of presenting our special Harvest offering which was placed on a table beautifully decorated with a "Horn of Plenty" overflowing with all kinds of delectable fruits. Some more reminders of God's Goodness.

After the program, everyone was invited to gather round an exquisitely decorated buffet table which had TWO "Horns of Plenty", one overflowing with hot homemade doughnuts, and the other, with bright red apples. To quench our thirst, there was a choice of apple juice or delicious hot coffee. We must own up to the fact that the doughnuts were "Mothers' Do-

AN ANNOUNCEMENT

Mr. and Mrs. Ellsworth CHAPMAN of Buffalo, N. Y., announce the engagement of their daughter, Arline June, to Joseph D. BAN of Rochester, N. Y., son of Mr. and Mrs. Joseph BAN of Homestead Park, Pa. Miss Chapman is a graduate of Baptist Missionary Training School in Chicago, and is now Director of Christian Education of the Mt. Lebanon Baptist Church, Pittsburgh, Pa. Mr. Ban is a graduate of Pittsburgh and at the present time is a student at the Colgate-Rochester Divinity School in Rochester, N. Y. Mr. Ban is serving as Assistant Minister at Durand Congregational Church, Point Pleasant, New York.

nuts." God Bless Our Mothers.

If you will permit a little bragging, we should like to say that we had the privilege of using our newly tiled floor first. For years, our church has dreamed of a new basement floor. This year we were able to have a cement floor laid, with the hope of being able to cover it with a nice tile in the not-to-distant future. Without any fuss or to-do, the week before our program, the floor was fully covered with a beautifully patterned tile. The Lord uses his children as instruments.

This time He used Mr. and Mrs. Cornell Vangor to provide the funds for the much needed, and much longed for floor. May God bless them.

We appreciated our visitors from Wallingford and South Norwalk, and also our personal friends who came to rejoice with us.

For the Lord is Good; his mercy is everlasting; and His truth endureth to all generations.

—Mrs. Ruth Kish.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság
szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: ME1rose 3073-3076

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALATA

FRAZON & YELENİK

519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mgr.
Albert YELENİK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak